

път ме питаш!

М а р и я

- Кажй...

К а л о я н

- Подарък ми е.

М а р и я

- От кого?

К а л о я н

- Толкова ли искаш да знаеш?

М а р и я

- Да.

К а л о я н

- Каква си упорита, като момче!

М а р и я

- Но ти не пожела да ме вземеш на лова!...Отде го имаш?

К а л о я н

- Един приятел ми го подари.

М а р и я

- Този, който ти помогна да избягаш ли?

К а л о я н

- Да.

Бнезапно той вдига лицето и към своето.

М а р и я, М а р и я, искаш ли да станеш моя жена? Искаш ли?

М а р и я

- Да.

М а р и я влива поглед в смарагдовия пръстен. Той го сваля от ръката си и го слава на пръста и.

К а л о я н

- Това е най-хубавото, което мога да ти подаря.

М а р и я

- Благодаря ти, Иваница!

Двамата бавно се отдалечават. Отвън се чува лаят на хъртовете.

10 с ц е н а (д)

Търновград. Трапезица. Кулата на Иванко.

Н и к о л и ц а - Безгранично е честолюбието на Асеневици. В про-
нията ми хората ще вдигнат бунт и моята глава ще се
търкаля.

Б о р и л

- Не бой се. Ако не послушаш Асена, главата ти пак
няма да остане на врата си. Както хвъркнаха на мнози-
на, които много знаеха да приказват.